

KVEPIA DUONAI

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

Išsp.

25

ŠEŠTADIENIS
Nr. 88 (1818)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Komjaunimo gyvemas — 2 psl.
2. Kaip jūs vykdotė priimtus įsipareigojimus? — 3 psl.
3. R. ZALŪBA, Nuostabu stovykloje! — 3 psl.
4. Tarpautinė apžvalga — 4 psl.

NEBLOGAS žiemkenčių derlius pribrendo šiemet rajono kolūkių ir tarybinių ūkių laukuose. Sios savaitės pradžioje daugumoje kolūkių prasidėjo rugiapiūtė, kuri dabar vyksta masiškai. „Darbymetyje ir akmuo kruta“ — pagal tokį priežodį organizavo rugių kirtimą „Tarybinio artojo“, „Lenino atminimo“, Capajevovo vardo, P. Cvirkos vardo kolūkiai. Siose artelėse mobilizuoti ir jauni, ir senieji žmonės kirsti rugių. Į pagalbą laukininkams atėjo statybininkai, buhalterijos darbuotojai, net gyvulių augintojai. Kiekvienas jų laiko savo pareigą prisidėti prie neatidėliotino darbo.

SANT saulėtoms dienoms, derlius laukuose bręsta greit, už keletos dienų pradės rugiai byrėti. Todėl labai svarbu nukirsti žiemkenčius trumpiausiu laiku, kuo plačiau panaudojant mašinas. „Lenino atminimo“, P. Cvirkos vardo kolūkių kai kuriose laukininkystės brigadose pabrėžia, kad darba net po 3 javavėšes, kuriomis nukertama per dieną po 12–14 hektarų žiemkenčių. Capajevovo vardo kolūkyje be 6 arklinių javapiūvių, dirba kasdien du ratiniai traktoriai, traukdami traktorines kermamąsias. Be to, panaudojus rankinius dalgius, artelėje per dieną nukertama iki 50 hektarų rugių. Be abejo, minėtuose kolūkiuose rugiapiūtė neužsities.

Deja, našiai mašinas panaudoja rugiapiūtei paspartinti, toli gražu, ne visi rajono kolūkiai. „Aušros“ kolūkis, pavyzdžiui, turi 4 javapiūves. Ir kaip bebūtų, rugiai visose brigadose kertami vien rankomis, o mašinos... rūdija pašiūre. Artelės vadovai paaiškina šį apsilėidimą tuo, kad dirvos esą labai

akmėnuotos. Sutinkame, kad dalyje dirvų tikrai negalima dirbti mašinomis. Jose per apsilėidimą nebuvo laiku nurinkti akmenys. Bet to negalima pasakyti apie visus žiemkenčių plotus.

SIKIANT išvengti derliaus nuostolių, nepakanka vien sparčiais tempais kirsti žiemkenčius. Būtina imtis visų priemonių nukirstiems javams apsaugoti nuo sugedimo, organizuoti dirvoje pasilikusių varpų sugrėbimą, laiku pėdus sustatyti į gubas. „Tarybinio artojo“ kolūkyje taip ir daroma. Tie laukai, kurie šiandien buvo nukirsti, iki vakaro visi švariai nugrėbiami arklinais grėbliais. Bet jau pasitaikė faktų „Aušros“, P. Cvirkos vardo kolūkiuose, kad pasilikusių dirvoje varpų niekas neskuba sugrėbti.

USISTOVEJUS giedrioms, vėjuotoms dienoms, nukirstus žiemkenčius po 5–7 dienų galima ir reikią pradėti juos vėžti, organizuoti naujo derliaus kūlimą, kadangi tų darbų užvilkinimas dažniausia duoda skaudžias pasekmes. Kolūkiniai laukai skaniai pakvipo duona. Ir tą duoną būtina surinkti be nuostolių. Sėkmingai įvykdyti šiuos darbus — ne vien kolūkių valdybų uždavinys. Kolūkio pirmininko, agronomo, brigadininko artimiausiais padėjėjais ir patarėjais turi būti visi komunistai, komjaunuoliai, tarybiniai darbuotojai, agitatoriai. Visų pareiga savo asmeninio darbo pavyzdžiu ir gyvu, uždegančiu žodžiu įtraukti kolūkiečius į aktyvų darbą. Šiandien labai svarbu organizuoti partijos seniai išmėgintą priemonę darbų sėkmei užtikrinti, t. y. laukininkystės brigadų, atskirų pirmųjų lenktyniavimų.

„AUSROS“ žemės ūkio artelės laukininkai įsipareigojo šiais metais visame 208 ha plote surinkti po 8 cent rugių iš kiekvieno hektaro.

Siomis dienomis javų kirtėjai išėjo į laukus, pirmoje brigadoje jų yra 21 žmogus, antroje — 23 ir trečioje — 17, kurių kiekvienas kasdien nupiauna vidutiniškai po 0,5 ha rugių. Jeigu imti domėn, kad artelės pirmininkas drg. Ovčinnikovas ketina parinkti rugiapiūtei dar dešimtį piovėjų, tai apskaičiavimai rodo, kad visus javus galima bus nukirsti per 6–7 dienas.

Sie ketinimai yra labai girtini, bet ar galima pasitikėti vien tik piovėjais, juo labiau, kad iš tų pačių žmonių reikės paskirti ir vėžėjus, ir krovėjus.

Kelia nerimą ta aplinkybė, jog nepanaudojamos kertamosios, nors jų yra kiekvienoje brigadoje.

Kertamosios įstrigo tarp akmenų

„Aušros“ kolūkyje javai kertami rankiniais dalgiais

„Matote, — teisinasi kolūkio pirmininkas drg. Ovčinnikovas, — kertamųjų negalima panaudoti, nes laukai labai akmenuoti...“

Deja, tai yra tiesa. Buvo mėginta panaudoti kertamąsias mašinas, tačiau nesėkmingai. Mat, mašina dirba tok, kol neužkliudo akmens.

„Ką gi padarysi, piasime rankiniais dalgiais“, — nutarė valdyboje.

Čia ir išryškėjo praėjusių metų klaidos. Jeigu ankstyvesniais metais būtų apvalę laukus nuo akmenų, dabar nestovintų kertamosios.

Vadinasi, iš šios pamokos reikia padaryti atitinkamas išvadas ir prieš ariant pūdymus reikia pradėti valyti laukus nuo akmenų. Žinoma, teks gero kaimo padirbėti, bet užtat atei-

tyje tas įgalins panaudoti mašinas ir nuimti derlių žymiai greičiau. Be to, ir dabar reikia parinkti sklypus, o tokių, be abejo, yra, kur būtų galima panaudoti kertamąsias. Tai paspartins darbus.

Yra ir dar vienas trūkumas. Kai kolūkio valdyba ruošė derliaus nuėmimo planus, ji mažai galvojo apie tai, kur sukraus ji. Tiesa, kai kuriose brigadose yra patalpų, nereikalingų skubaus remonto, ir jose galima sėkmingai krauti javus. Tačiau taip yra ne visur. Paimkime kad ir III, Broniaus Miškinio vadovaujamą, brigadą. Čia dvi daržinės nėra paruoštos derliaus krovimui. Seniai jau kalbama apie tai, kad reikia remontuoti jų stogus, tačiau žodžiais derliaus nepridengsi.

Blogai ir tai, kad tokiu karštu darbymečiu neorganizuojamos socialistinės lenktynės javų kirtėjų tarpe, neleidžiami kovos lapeliai, neorganizuojamas garsinis laikraščių skaitymas. Prie-kaištą dėl to reikia padaryti žemės ūkio artelės komjaunimo organizacijos sekretoriui agronomui Juozui Barzdai.

D. Zimariovas

Rugiapiūtė baigta

KAUNAS. (ELTA). „Ilgakiemio“ kolūkio kolūkiečiai pirmieji rajone baigė rugių kirtimą. Per 4 dienas nukirsta 117 hektarų rugių.

Rugiapiūtė baigė „Pajiesio“ ir Jono Biliūno vardo kolūkiai.

Nuimkime derlių greit ir rūpestingai — surinkime iki paskutinės varpos, iki paskutinio grūdo!

★
Nukirsta 100 ha rugių

Zdanovo vardo kolūkis rugsėjis ir Kondratijus Kasiagiapiūtė pradėjo liepos 21 d. kauskas. Žiemkenčiai visose brigadose kertami arklinėmis javapiūvėmis ir rankiniais dalgiais. Per tris pirmąsias dienas iš 287 hektarų bendro žiemkenčių ploto nukirsta 103 ha rugių.

Rugiapiūtėje pirmąja II laukininkystės brigada, vadovaujama Michailo Kasakausko, čia nukirsta 27 hektarai žiemkenčių. Gera dirba javapiūvių vairuotojai Justinas Ja-

Pirmąja antroji brigada

Visose laukininkystės brigadose pradėta rugiapiūtė „Tarybų Lietuvos“ žemės ūkio artelėje. Kelis dienų laikotarpį artelės žmonės nupiovė 54 hektarus rugių. Artelėje rugiapiūtės darbuose pirmąja antroji kolūkio laukininkystės brigada, vadovaujama Broniaus Jakučio. Kolūkiečiai čia nupiovė jau 20 ha rugių. Rugiapiūtėje antroje brigadoje galima sutikti ir seną ir mažą. Net aštuoniasdešimtmetis senukas M. Biveinis kasdien dalgiu nupiauna po 20 arų. Verti pagyrimo ir piovėjai I. Ščemeliovas, S. Jastrebovas.

J. GINTARAITE

Atsiskaito už pirmąją pusmetį

Kasmet stiprėja „Tarybinio artojo“ kolūkio ekonomika, kyla kolūkiečių gerbūvis, o tuo pačiu jų suinteresuotumas didinti savo darbo pastangas. Tiek artelės gyvulių augintojams, tiek laukininkams bei kitų visuomeninio ūkio šakų darbuotojams šiemet taikomas garantuotas atlyginimas už darbadienį — 1,5 rub. pinigais ir 2 kg grūdais.

Bendros kolūkio pajamos per pusmetį viršijo 500.000 rublių. Per antrąjį pusmetį artelė jų turės dar daugiau.

Šiomis dienomis kolūkio buhalterijos darbuotojai iš-

moka kolūkiečiams pinigų už darbadienius, išdirbtus per pirmąjį pusmetį. Kiaulninko Antano Malecko šeima, išdirbusi 1030 darbadienių, gavo 1541 rublį, Povilo Jatkūno šeima — 1075 rb, traktorininkas Petras Kemeklis — 2500 rb, laukininkas Jonas Bukelskis — 863 rb, melžėjos Zosė Juškėnaitė, Viktorija Mamas už darbadienį — 1,5 rb. žėkaitė — po 510–580 rb.

Kolūkiečiai už gautus pinigus perkasi vertingus daiktus: radijo priimtuvus, drabužius, laikrodžius, dviračius.

L. KRASAUSKAITE
kolūkio sąskaitininkė

PRIE MAŠINOS VAIRO

Kelį, vedančią į Mičurino vardo kolūkio kontorą, keldamas pilkus dulkių debes, rieda sunkvežimis. Storu dulkių sluoksniu padengti kėbulo bortai liudija tai, jog sunkvežimis atliko nemažą kelionę. Už vairo, akylai sekdamas kelią, sėdi jau gerokai žilstėjęs vyras. Iš to, kaip vikriai jis apvažiuoja duobes ir kitus kelio nelygumus, galima spręsti, jog tai žmogus, gerai žinantis savo darbą. Taip ir yra — Jonas Petroka puikus savo specialybės žinovas.

Prieš šešis metus atėjęs į kolūkio valdybą, Jonas pareiškė, jog nori tapti šoferiu. Kolūkyje tuo metu nebuvo nė vieno šoferio, o mašina buvo, todėl artelės vadovai nedvejodami patenkino Jono prašymą. Jis buvo pasiūstas į automokyklą.

Nepastebimai prabėgo keli įtempto mokslo mėnesiai, ir Jonas vėl gimtajame kolūkyje. Švarko kišenėje kygutė, kurioje parašyta, jog jis III klasės šoferis.

Daug kelių ir keelių per pirmuosius keturis metus išvažinėjo Jono vairuojamas GAZ-51. Per šį laikotarpį mašinos spidometras parodė 130 000 kilometrų. Šį, palyginti, nemažą nuostolį Petrokos valdoma mašina pervažiavo be kapitalinio remonto.

Prieš dvejus metus kolūkis įsigijo naują automašiną. Artelės vadovai patikėjo ją Jonui. Ir neapsiriko. Pervažiavęs jau apie 40 000 kilometrų, o mašina, atrodo kaip nauja. Jonas supranta, kad technika reikalauja geros priežiūros ir negaili tam triūso. Jo mašina vėsuomet švari, tvarkinga. Pavasarį, kuomet vyko techninė automašinių apžiūra, Petrokos GAZ-51 buvo pripažintas tvarkingiausiu.

Dabar Jonas tik ką grįžo iš Panevėžio.

— Na, kaip reisas? — paklausė priėjęs artelės pirmininkas Jarmlavičius.

— Kaip visuomet, — atsakė išlipdamas iš kabinos Petroka. Iš šios trumpos frazės ir iš patenkintos Jono veido išraiškos kolūkio vadovas suprato — krovinyje į kolūkį pristatytas sėkmingai.

Prie mašinos priėjo kolūkio buhalteris A. Petrokaitė.

— Į Turmantą atvyko mums skirtas vagonas su išspaudomis, — pranešė ji artelės pirmininkui. — Reikia jas atgabenti.

Pirmininkas klausiamai pažvelgė į išvargusį Jono veidą.

— Vaziuosiu, — trumpai atsakė šoferis.

Mašinos bakai greit papildomi benzinu. Jonas kruopščiai patikrina tepalo lygį variklio karterijoje, pripila į radiatorių vandens.

Po pusvalandžio sunkvežimis jau riedėjo į Turmantą. Beveik iki pat aušros Jonas nepaleido automašinos vairo. Ir tik kada buvo atgabenta paskutinė išspaudų dalis, jis nuėjo ilsėtis.

Šoferiu Jonas dirba jau šešis metus. Per šį laikotarpį kolūkiečiai ir artelės vadovai pamilo jį ne tik už gerą technikos saugojimą, bet ir už meilę darbui.

Ne veltui kolūkiečiai di- džiuojasi šio paprastos profesijos žmogaus darbu. Gerai būti visiems naudingų.

A. Jurkus

PLENUMAS

Komjaunimo
GYVENIMAS

PRADĖJO DARBĄ

Praėjusį trečiadienį rajono kultūros namų salėje į LLKJS rajono komiteto VIII plenumą susirinko komjaunimo komiteto nariai, pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai. Plenumo dienotvarkėje — pirminių komjaunimo organizacijų darbas įgyvendinant TSKP XXI suvažiavimą, birželio Plenumo nutarimus: komjaunimo pagalba partinėms organizacijoms, vadovavimas kultūros įstaigų darbui, agitacinis-masinis darbas, jaunimo auklėjimas, mokymasis ir daug kitų klausimų.

Plenumas tęsis 10 dienų — iki mėnesio pabaigos. Pirminių komjaunimo organizacijų delegacijos drauge su komjaunimo komiteto nariais lankysis vieni pas kitus, tikrins darbą, pasidalins darbo patirtimi, padės vieni kitiems patarimais.

Vienas iš pirmųjų plenumo klausimų — komjaunimo-jaunimo grandžių darbas auginant kukurūzus. Dabartiniu metu į šios silosinės kultūros auginimą reikia kreipti ypatingą dėmesį. Kaip ir ankstyvesniais metais, gerai prižiūri kukurūzus Stalino vardo kolūkio komjaunimo-jaunimo grandis. Jos nariai negaili darbo, todėl ir kukurūzai auga puikūs. P. Cvirkos vardo kolūkio komjaunuoliai tikrins, kaip šią kultūrą auginą Stalino vardo kolūkio jaunieji kukurūzų augintojai. Jiems nariai tik čia teks pasimokyti iš savo draugų, kaip gerai prižiūrėti kukurūzus.

Delegacijos turi tikrinti ne vien tik komjaunuolių bei jaunimo auginamus ku-

kurūzus. Komjaunimo kontroliu turi būti visi artelėse auginamų kukurūzų pasėlių plotai.

Antrasis plenumo klausimas — kultūrinių įstaigų darbas. Jų darbą reikia vertinti ne tik pagal tai, kiek bibliotekose yra skaitytojų, kiek kultūros namuose bei klubuose-skaityklose organizuota vakarų, kaip apipavidalintos jų patalpos. Dabartiniu metu kolūkiečiai reikėtų užsukti į biblioteką, klubą-skaityklą, paskaityti naują laikraštį. Kultūros darbuotojai neturi užsidaryti tarp keturių sienų. Jų vieta dabar laukuose, fermose, kur reikia jų agitacinio žodžio, kovos lapelių.

Komjaunuoliams teks patikrinti, kaip kaimynai — kultūrinių įstaigų darbuotojai, patys komjaunuoliai skaito kolūkiečiams paskai-

tas, aiškina Komunistų partijos suvažiavimo bei birželio Plenumo medžiagą, kaip organizacijose vykdomi prisiimti nutarimai, įsipareigojimai, koks darbas nuveiktas didinant komjaunimo eiles.

Artėja naujieji mokslo metai. Kur galvoja mokyti komjaunuoliai, komjaunuoliško amžiaus jaunimas — lankys jis darbo jaunimo mokyklą, politinius ratelius, mokysis neakivaizdiniu būdu ar savarankiškai? Neturi likti nė vieno nesimokančio.

Kaimo ir miesto komjaunimo organizacijų veikla plati. Tikrinantys draugai turės nuodugniai įsigilinti į ją, kad, susumuojant darbo rezultatus, galėtų patarti draugams, kaip išgyvendinti pasitaikančius trūkumus, pasimokyti patys.

V. Raubiška
LLKJS rajono komiteto
neetatinis sekretorius

NARIO MOKESTIS—
NE IŠMALDA

Seni bolševikai pasakoja, jog, kai 1917 metų balandžio 3 dieną Vladimiras Iljičius Leninas grįžo iš emigracijos į Leningradą, sutinkantieji jį stotyje darbininkai įteikė jam partijos Vyborgo rajono komiteto išduotą partinį bilietą Nr. 600. Rusija buvo Didžiojo Spalio išvakarėse. Leninas buvo labai užimtas darbu. Ir vis dėlto viena iš artimiausių sekma-dienų Vladimiras Iljičius ir Nadiežda Konstantinovna Krupskaja nuvyko į Vyborgo rajono komitetą sumokėti nario mokesį.

Kai rajono komiteto išdininkas sužinojo, ko atėjo svečiai, jis pradėjo kalbėti Leninui, kad nebuvo ko skubėti dėl mokesčio, juk Leninas labai užimtas. Leninas atsakė, kad joks reikalas negali sutrukdyti komunistui atlikti jo pirmą partinę pareigą.

Šį atsitikimą mes prisimename, matydami susirūpinusią ir susijaudinusią Zarasų vietinės ūkio valdybos statybos-remonto kontoros komjaunimo grupės grupę T. Garšanovą. Juk šiandien reikia baigti komjaunuolių nario mokesčio rinkimą ir duoti ataskaitą komjaunimo rajono komitetui, o nario mokesį sumokėjo vos tik keli komjaunuoliai.

— Argi aš kalta, jog pas mus tokie komjaunuoliai, — teisindamasi kalba T. Garšanova. — Kiekvieną kartą šitaip. Yra, tiesa,

komjaunuolių, kurie patys ateina ir sumoka, bet daugiausia tai reikia ieškoti, prašyti, reikalauti.

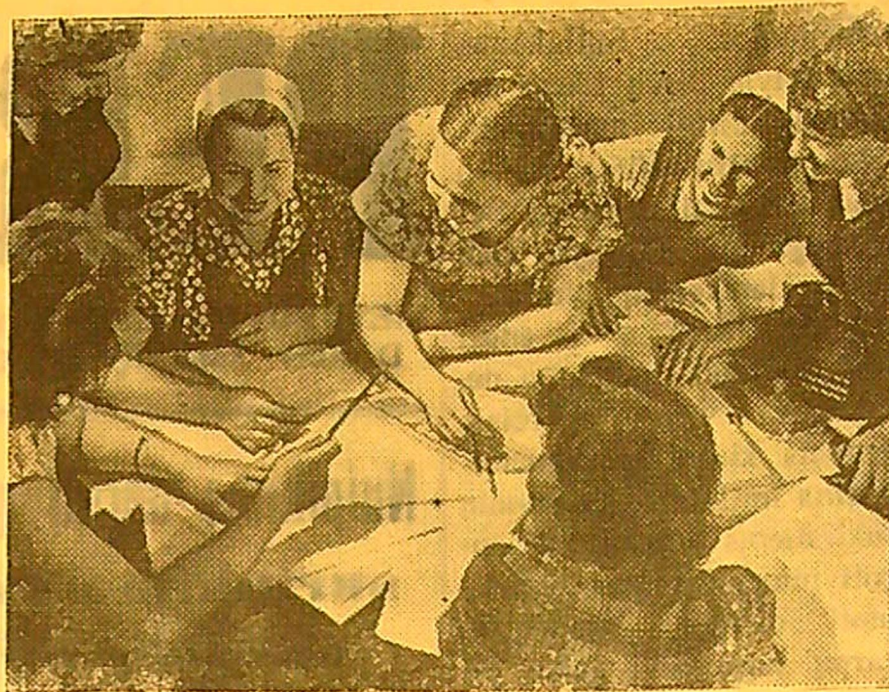
Tai, žinoma, nenormali padėtis. Kiekvieną komjaunuolį įstatai įpareigoja reguliariai mokėti nario mokesį. Tai šventa kiekvieno komjaunuolio pareiga ir kiekvienas jaunuolis ar mergina, stojantis į komjaunimą, tai gerai žino.

Besikalbant su gruporę T. Garšanovą, išryškėja dar liūdnesni faktai. Pasirodo, kai kurie statybos-remonto kontoros komjaunuoliai yra nesumokėję nario mokesčio net po du ir net tris mėnesius. Pavyzdžiui, statybos-remonto kontoros šoferis M. Kostygovas nesumokėjęs nario mokesčio už šių metų balandžio, gegužės ir birželio mėnesius. Kada jam apie tai primenama, jis nepatenkintas atsikerta:

— Ko jums iš manęs reikia? Pasiimkit komjaunimo bilietą ir palikit mane ramybėje.

Visai be jokių pateisinimų priežasčių tik birželio mėnesį sumokėjo nario mokesį iš karto net už penkis šių metų mėnesius komjaunuolis J. Garšanovas. O tokių komjaunuolių galima išvardinti dešimtis.

Reikia paminėti ir apie pačią nario mokėjimo sumą. Kiekvienas komjaunuolis nario mokesčio moka tam tikrą procentą nuo

KALININO SRITIS. TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Įsaku Višnevolodsko medvilnės-popieriaus kombinato verpimo fabriko brigadininkei drg. V. Gaganovai suteiktas Socialistinio Darbo Didvyrio vardas.

Sis aukštasis įvertinimas jai suteiktas už begalinio tarnavi-

mo tarybinės visuomenės interesus pasiaukojamą asmeninį pavyzdį. Valentina Gaganova savarankiškai perėjo iš priešakinės brigados, kurioje darbo užmokestis buvo didesnis, į atsiliekančią ir išvedė ją į pirmaujančių gretas.

Nuotraukoje: Valentina Gaganova (centre) verpimo fabriko komjaunimo komiteto posėdyje. Sprendžiamas klausimas apie sekmadieninę išvyką į turistinę jaunimo stovyklą.

uždirtos per mėnesį pinigų sumos. Statybos-remonto kontoroje darbininkų mėnesinis uždarbis nebūna vienodas. Vieną mėnesį pasitaiko uždirtbi daugiau, kitą mažiau. Komjaunuolių nario mokesis taip pat svyruoja. Gruporgas, kuris atsakingas už šį darbą savo komjaunuolių grupėje, privalo sekti, ar sąžiningai komjaunuoliai moka nario mokesį. Bet to nėra. Pavyzdžiui, jau aukščiau minėtas komjaunuolis M. Kostygovas per sausio ir vasario mėnesius uždirtbdavo apie tūkstantį rublių, o nario mokesį sumokėjo tarsi būtų uždirtbęs po penkis šimtus rublių. Kaip kas pasako, taip ir tikima. Kontrolės jokios nėra.

Gal tik statybos-remonto kontoros komjaunimo grupėje tokia padėtis? Ne. Tuo pačiu „serga“ visa Zarasų vietinės ūkio valdybos komjaunimo organizacija. Kodėl gi komjaunuoliai taip grubiai laužo VLKJS įstatus? Ką veikia tai matydamas vietinės ūkio valdybos komjaunimo komitetas? Pasirodo, jog rimtų, griežtų priemonių nesima-

ima. Komjaunimo komitetas neapsvarstė nė vieno tokio komjaunuolio. O reikėtų. Paimkime tą patį Kostygovą. Žmogus neblogo, sąžiningas darbininkas, tačiau nario mokesčio jis nemoka, komjaunimo susirinkimų nelanko. Ir tuo jis meta šešėlį ant savęs.

Zarasų vietinės ūkio valdybos komjaunuolių gyvenimu, jų veikla turėtų daugiau susidomėti komjaunimo rajono komitetas, prisiminti apie juos ir vietos pirminę partinę organizaciją. Esama padėtis nepakenčiama.

A. Vaikutis

Jungiasi
kolūkiai

Cerkasko srityje buvo du kaimyniniai kolūkiai — „Radianska Ukraina“ ir „Bolševik“. Abiejų kolūkių žemė vienoda, o ūkininkavimo rezultatai skirtingi. Pirmasis kolūkis, kuriam vadovauja mokslininkė agronomė dukart Socialistinio Darbo Didvyrė G. Burckackaja, buvo vienas pirmaujančių šalies kolūkių, o antras — visuomet atsilikdavo.

Ir štai šiais metais kolūkiečiai nutarė susijungti, kad bendromis jėgomis likviduotų šį atsilikimą. Praėjo keli mėnesiai — ir sustambintas ūkis, vadovaujamas prityrusio vadovo, pradėjo kilti. Vėl kolūkis „Radianska Ukraina“ tapo vienu pirmaujančių ūkių srityje. Per pirmąjį pusmetį čia kiekvienam 100 hektarų žemės naudmenų gauta po 221 centnerį pieno ir po 35 su viršum centnerius mėsos. Išaugintas gausių javų derlius.

(TASS-ELTA).

KUKURŪZUS PRIŽIŪRI
MECHANIZATORIAI

Zinia, kad mechanizatoriai energetingai ėmėsi darbo. Pasėję visus kukurūzus kvadratinio-lizdiniu būdu, jie iš pat pirmųjų dienų rūpestingai prižiūrėjo pasėlius. Nuo aušros iki sutemų po kukurūzų lauką sukinėjosi nedidelis traktorius „DT-14“. Traktorininkai keletą kartų nuakėjo pasėlius, rūpestingai išpurenė tarpelius.

Dirbti buvo sunku. Nebulietaus, jauni daigeliai ėmė gelsti. Mechanizatoriai dirbo atsargiai, stengdamiesi nepažeisti nė vieno augalo. Išnaikinę piktžolės preparatu D-24, pasėlius jie palaistė srutomis, atskiestomis vandeniu. Kukurūzų daigai puikiai atgijo, ėmė sparčiai augti.

Dabar į mechanizatorių prižiūrimus pasėlius malonu pažiūrėti. Juose nerasi jokios piktžolės. Kolūkiečiai tikisi gausaus derliaus. (ELTA).

— Juk mes, — pasakė jis, — kovojame už garbingą komunistinio darbo brigados vardą. Teks šauniai padirbėti. Ir mums nereikia bijoti sunkumų. Mechanizatorių nutarimui pritarė ir daugelis kolūkiečių. Simonavičius ir Glodenis

MASKVA. TSRS liaudies ūkio laimėjimų parodoje. Grupė kolūkiečių iš Kalinino srit. Kimrsko

E. Evzerichino nuotr. (TASS).

Aktyvūs lektoriai

TRAKAI. (ELTA). Labai aktyviai dirba Paluknės apylinkės lektorių grupė, vadovaujama vidurinės mokyklos direktorės Lidijos Gorpinič. Šios grupės nariai reguliariai, du kartus per mėnesį, skaito paskaitas ir rengia pasikalbėjimus ateistinėmis, politinėmis ir ūkinėmis temomis. Gerai dirba taip pat Lentvario vidurinės mokyklos lektorių grupė.

Šiais metais rajono kolūkiuose kas mėnesį rengiama „brigadų diena“. Draugijos nariai plačiai panaudoja šiuos susirinkimus aiškinti darbo žmonėms TSKP XXI suvažiavimo, birželio Plenumo medžiagą, vietinių valdžios organų nutarimus, skirtus septynmečio planui pirma laiko įvykdyti.

Visi dirba nuoširdžiai

Būdavo prieš keletą metų, kad mūsų žemės ūkio artelės valdyba, kolūkiečiai pavasarėjant prisiimdavo įsipareigojimus metų bėgyje žymiai padidinti gyvulininkystės, produktų gamybą, pakelti laukų derlingumą. O rudenį suvedus metų darbo rezultatus pasirodydavo, jog tie įsipareigojimai liko neįvykdyti.

Davei žodį — ištesėk jį — tas būtinumas buvo nurodytas partijos XXI suvažiavime — komunizmo statytojų suvažiavime. Ir mūsų kolūkių gyvulių augintojai siekia garbingai įvykdyti pirmiesiems septynmečio metams prisimtus įsipareigojimus. Tiesa, įsipareigojimai šiems metams gal ir nedideli, bet jie numatyti imant domėn galimybes, turimus rezervus.

Suvedus pirmojo pusmečio rezultatus matyti, kad žmonės padirbėjo nuoširdžiai. Antai, galvijų fermos darbuotojai per šešis mėnesius primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 1045 kilogramus pieno ir padidino primilžį iš karvės 328 kilogramais palyginti su tuo pačiu praėjusių metų laikotarpiu. Nuoširdžiai dirba melžėjos J. Mažeikaitė, Z. Juškėnaitė, L. Sablinskaitė bei kitos.

Dar geresnius rezultatus pasiekė kiaulių fermos darbuotojai. Per pusmetį realizuota 223 kiaulės ir pagaminta po 15,3 cent kiaulienos

100 ha ariamos žemės. Kadangi esame numatę gauti šiemet 100 ha arimų 32 cent kiaulienos, reiškia, mes pusę įsipareigojimų jau įvykdėme. O rezervus antrajai pusei įsipareigojimų įvykdyti turime visus: visuomeninėje termoje auga apie 300 gerų paršų. 50 jų parduosime valstybei dar šį mėnesį. Bet šie rezervai dar ne visi. Apie 100 bekoninės kondicijos kiaulių nupenės kolūkiui laukininkystės brigadų žemdirbiai. Tokiu būdu kolūkis duos valstybei papildomai ne mažiau kaip 8 tonas kiaulienos.

Pašarų kiaulėms šerti mums nestinga. Iki šiol gyvuliai gaudavo pakankamai bulvių, gausiai šeriami žaliaisiais pašarais. Tam reikalui vasaros laikotarpio pradžioje naudojame daugiametės žolės, dabar — avių-žirnių-vikių mišinį. Vėliau piasime kiaulėms dobilų atolą, naudosis šakniavaisių lapus.

Kiaulės pas mus vietinės veislės. Bet auga labai gerai. Praeitą savaitę, kai lankėsi pas mus Dūkšto rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio atstovai tikrinti socialistinių įsipareigojimų vykdymo eigos, paprašė apkeisti jiems keletą šios veislės kiaulaičių. Mes, žinoma, sutikome.

Tai, kad kiaulių fermoje gerai auga paršai — didelis nuopelnas Antano Malecko ir Povilo Jatkūno šeimų, prižiūrinių gyvulių.

Tie žmonės tikrai dirba iš širdies, visokeriopai stengiasi įdėti kuo didesnį indėlį į visuomeninio ūkio išvystymą. Ir reikia pasakyti, kad šis bruožas pirmiausiais septynmečio metais ypač ryškus pas visus kolūkio žmones — tiek pas gyvulių augintojus, tiek ir laukininkus.

V. Vozgelevičius

„Tarybinio artojo“ kolūkio pirmininkas

Kainų valdyba PRIIMTUS ĮSIPAREIGOJIMUS?

TRŪKUMUS ŠALINAME

Pasakoja Kalinino vardo kolūkio pirmininkas drg. SVIDINSKAS

Nemažus įsipareigojimus prisiėmė šiais metais mūsų žemės ūkio artelės kolūkiečiai gaminant kiaulieną. Gauti 30 cent kiaulienos 100 ha arimų nelengva, tuo labiau, kad neturėjome iš anksto sudarę tam reikiamos bazės. Tai, kad per pirmą pusmetį mūsų kolūkis smarkiai atsiliko gaminant kiaulieną, svarbiausia priežastis buvo paršelių trūkumas.

Kolūkio valdyba ėmėsi priemonių atsilikimui likviduoti, paršelių skaičiui padidinti. Be tų paršelių, kuriuos gavome iš pagrindinių paršavedžių (jų turėjome 31), mes dar nupirkome 120. Šiemet valdyba sudarė su 155 kolūkiečiais sutartis auginti bekonus jų pasodybinuose sklypuose. Manome, kad iki metų pabaigos

išauginę ir atidavę valstybei visus turimus paršelius, įsipareigojimus įvykdysime sėkmingai.

Per pirmą pusmetį kiaulių fermoje dirbo mažai pareigingos moterys. Neseniai jas pakeitėme sąžiningomis kolūketėmis. Reikalai pagerėjo, kiaulės auga neblogai. Šiomis dienomis nuvežėme į priėmimo punktą 12 bekonų. Viso per šį mėnesį pristatysime valstybei apie 30 kiaulių, o sekančiais mėnesiais dar daugiau.

ARTEKAS

Yra Akmolinsko stepėje kampelis, kuris savo gamtos grožiu prilygsta daugeliui žymių kurortų. Tai vadinamas Krasnojarsko miškų medelynas. Dabar šios puikios vietos šeiminiškais tapo plėšinių šavintųjų vaikai. Virš miško šią vasarą ant 33 metrų stiebo suplevėsavo pionierių stovyklos vėliava. Stepių Arteke vaikams sudarytos visos sąlygos gerai ilsėtis. Jaukūs kotedžai, sporto aikštelės, biblioteka, kinas, radijo muzgas sudaro išties miestelį.

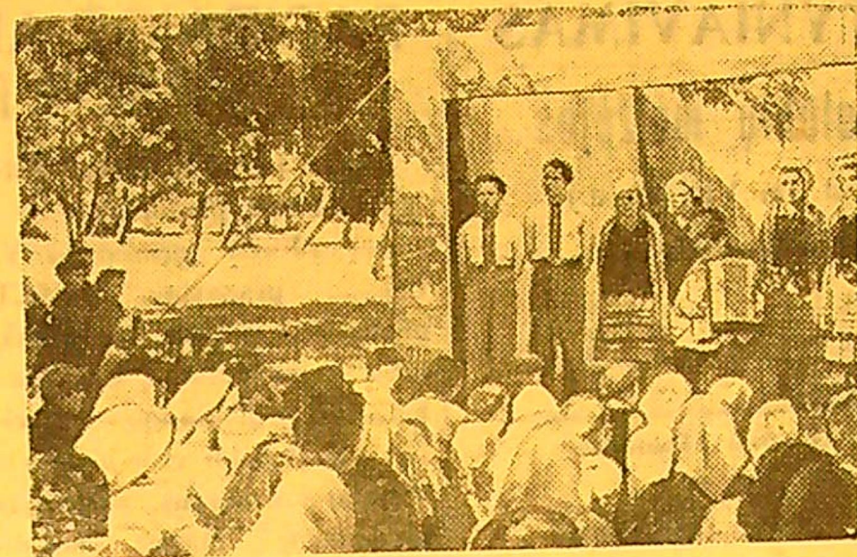
Šią vasarą stepių Arteke pailsės daugiau kaip 600 plėšinių žemių šavintųjų vaikų.

„Septynmečio palydovo“ mandatas

ROKISKIS. (ELTA). Kas išaugins daugiausiai triušų ir naminių paukščių? Kas laimės „Septynmečio pagalbininko“ mandatą ir galės važiuoti į Vilnių? — tokie klausimai jaudino visų rajono vidurinių ir septynmečių mokyklų pionierių draugoves, įsijungusias į triušų ir naminių paukščių auginimo konkursą.

Pirmasis konkurso etapas baigėsi, susumuoti rezultatai. Geriausiai pasirodė Kamajų vidurinės mokyklos jaunieji leniniečiai. 68 šios mokyklos pionieriai išaugino 267 triušus. Jiems ir įteiktas „Septynmečio pagalbininko“ mandatas, pagal kurį penki šios draugovės pionieriai rugpjūčio mėnesį vyks į Vilnių dalyvauti respublikiniame jaunųjų leniniečių saskrydyje.

Auginant naminius paukščius geriausiai padirbėjo Martyniškėnų septynmetės mokyklos pionieriai. 43 vaikai išaugino 300 viščiukų, žasiukų ir ančiukų, kuriuos perdavė kai kurių „Pilies“ kolūkio leniniečiai. 68 šios mokyklos pionieriai irgi gavo mandatą į respublikinį saskrydį.

Kadangi mūsų kolūkyje paršavedės prastos veislės, jas keičiame. Neseniai įsigijome 10 kiaulaičių veislei. Paršavedžių skaičių padidinsime iki 55.

Iki šiol stokojome patalpy kiaulėms auginti. Nutarėme pritaikyti priešakinių kolūkių patyrimą ir auginti paršelius šiaudiniuose nameliuose. Šiuo metu tam ruošiamės statybinių medžiagų. Neužilgo įrengsime tris šiaudinius namukus, kuriuose galima bus laikyti po 30 kiaulių ir vasarą, ir žiemą.

Dar šiemet prie tvartų kolūkio centre įrengsime mėšlėdę. Laukiame tik atvykstančios MMS technikos duobei kasti. Mėšlės sienas ir grindis išgrįsime akmenimis. Tokias mėšlėdes laikui bėgant įrengsime prie visų visuomeninių tvartų. Jos duos artelei dvigubą naudą: sausai ir svarią stovės visi gyvuliai, sukaupsime daug vertingų trąšų dirvoms patręsti.

Auginkime gerus, ištvermingus arklius

Mūsų rajono kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose yra puikių arklių augintojų, kurie savo atsidavusiu darbu prisideda prie kolūkių ekonomikos kėlimo. P. Cvirkos vardo „Tarybinio artojo“, „Pirmūno“, V. Kudirkos vardo kolūkiuose, auginant gerus arklius, kartu neblogai vystomas žirginis sportas. Čia, pavyzdžiui, įėjo į tradiciją visas šventes, susijusias su sėjos, derliaus nuėmimo užbaigimu, atžymėti organizuojant sportines varžybas, o tame tarpe ir mazines raitelių bei važiuotojų lenktynes.

Kolūkiuose, kuriuose gerai išvystyta arkininkystė, gaunama iš šios ūkio šakos nemažai ir pajamų. Pavyzdžiui, P. Cvirkos vardo žemės ūkio artelė praėjusiais metais už parduotus arklius gavo 72 000 rub pajamų. Ypač didelės pajamos gaunamos už veislinius arklius.

Arklių augintojų, žirginio sporto mėgėjų darbo rezultatams apibendrinti ateinančių sekmadienį organizuojama rajoninė arklių prieauglio parodėlė, kuri įvyks Stalino vardo kolūkio teritorijoje (aerodromė).

Be to, ten pat bus organizuotos arklių lenktynės vežimėliais 1600 metrų distancija ir raitųjų varžybos be kliūčių ir su kliūtimis 1800 m distancija. Žirginio sporto dalyviai, pasiekę geriausius rezultatus parodėlės metu, atstovaus mūsų rajono kolūkius ir tarybinius ūkius tarprajoninėse arklių varžybose, kurios įvyks š. m. rugsėjo 13 d. Utenoje.

S. Gončauskas

Zarasų veislinio darbo stoties direktorius

NUOSTABU STOVYKLOJE

gystės vakaras. Mes mokėme svečius lietuvių liaudies šokių ir žaidimų, o patys mokėmės latvių liaudies žaidimų.

Kitą dieną žaidėme draugiškas futbolo rungtynes su medumiečiais. Daug jaudinosi abiejų komandų gerbėjai, nes mūsų ir svečių jėgos buvo lygios, todėl kova buvo labai įtempta, tik paskutinėse antrojo puslaimio minutėse mūsų komandos pavyko įmušti įvartį ir tuo pačiu laimėti rungtynes rezultatu 1:0.

Pasibaigus rungtynėms palydėjome svečius, susitarę susitikti dar kartą pas juos. Pasibaigė ir stovyklos spartakiada, kuri išaiškino pajėgiausius mūsų sportininkus. Tai Saša Rožkovas, Zoja Semionova, Braciškaitė, Bobrovos, Sioma Tregeris. Plaukimo varžybose nugalėjo Griša Šapkinas. Gerai sekėsi Rožkovui. Futbolo varžybose nugalėjo I būrio komanda.

Neseniai visi stovyklautojai buvo išvykę talkininkauti į P. Cvirkos vardo programėlę parodėme ir mes. Tai buvo tikrai drau-

kukurūzas.

Verda darbas atskiruose būriuose. Visi pionierių būriai dirbo paruošiant stovyklos linuotės vietą, tvarkant stovyklos teritoriją. Būriuose organizuojami šaškių ir stalo teniso turnyrai. Kiekvienas būrys padėjo bibliotekininkei tvarkyti knygas. Įrengtas mažas tyras.

Šiemet oras labai palankus poilsiui. Todėl didelę laiko dalį vaikai praleidžia gamtoje.

Nuoširdžiai dirba su vaikais vyr. pionierių vadovė Rožkova, mūsų vadovės Paluonytė, Židonytė, Kačėnaitė. Nemažai padirbėjo dėl to, kad vaikų poilsis būtų įdomus, drg. drg. Musatovas, Jarmalauskas, Goršanovas, Burovas.

Nors stovyklavimo laikas jau eina į pabaigą, tačiau prieš akis dar nemažai įdomių priemonių, o visų pirma — ekskursija į Kauną, išvyka į Latvijos TSR Medumo pionierių stovyklą.

R. Zalūba

Zarasų miesto pionierių stovyklos viršininkas

